

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318010489
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318010489.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Mravca a prísediacich U. J. U. P. J., v trestnej veci proti obžalovanému H. S. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.02.2020 takto

rozhodol:

obž. H. S. Y. U. Q. Á. Y. , nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Q.- V., S. Z. XXXXX/XXX, okres Q., zamestnaného ako čašník vo firme Z. & E., W..Y..R.. Q.,

je vinný , že

ako konateľ spoločnosti D. Y., s.r.o., so sídlom Ž. XXX/XX, I.H. I. prostredníctvom tretej osoby vystupujúcej v mene obchodnej spoločnosti D.-W., s.r.o. Ž. ponúkol Q. W. pomoc pri vyplatení podlžnosti jej syna J. W. plynúcej z nezaplatených splátok Tatra banke, a.s. Bratislava pri zmluve o hypotekárnom úvere, nakoľko banka sa rozhodla svoju pohľadávku uplatniť výkonom záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve J. W., kde navrhol, že existujúci dlh menovaného sám uhradí, avšak pod podmienkou, že J. W. zriadi na nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve záložné právo v prospech jeho firmy do času, kým si sám nezabezpečí finančné prostriedky na vrátenie dlhu a úhradu provízie vo výške 10 % poskytnutých finančných prostriedkov spoločnosti D. Y., W..Y..R.. I. I., s ktorými skutočnosťami Q. W. oboznámila svojho syna J. W., ktorý s uvedeným postupom súhlasil, následne však dal vypracovať kúpnu zmluvu, kde predmetom predaja boli nehnuteľnosti vo vlastníctve J. W. a to pozemok parcelné číslo CKN XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 528 m² zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie Č. a rodinný dom so súpisným číslom 392 nachádzajúci sa na pozemku s parcelným číslom D. XXXX/X, zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie E., zároveň do kúpnej zmluvy uviedol kúpnu cenu za uvedené nehnuteľnosti v sume 80.000,- €, kde kúpnu zmluvu J. W. podpísal dňa 12.07.2011 v meste Č.U. a zároveň ju prostredníctvom ďalšej osoby dňa 13.07.2011 doručil na Správu katastra Č. v meste Č., okres Č., kde katastrálny úrad povolil vklad vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam rozhodnutím zo dňa 15.07.2011 pod sp. zn. V 2501/11, pričom z kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve uhradil len časť v sume 40.651,75 €, a to vkladom na účet v pobočke Tatra banky, a.s. Bratislava v meste Č. dňa 24.06.2011, ktorým došlo k úhrade podlžnosti J. W. voči Tatra banke, a.s. Bratislava a zvyšok kúpnej ceny v sume 39.348,25 € J. W. doposiaľ neuhradil, pričom už v čase, keď s J. W. kúpnu zmluvu uzatváral konal s vedomím, že zvyšok kúpnej ceny neuhradí, následne získané nehnuteľnosti aj napriek sľubu spätného odpredaja J. W. odpredal na základe kúpnej zmluvy zo dňa 04.06.2012 za sumu 146.000,- €, čím J. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V.B. Č.. XXX, Č. spôsobil škodu v sume 39.348,25 €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

t ý m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba v trvaní 5 /päť/ rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenému J. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, Č., okr. Č., škodu vo výške 39.348,25 €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanému u k l a d á nahradiť škodu poškodenému J. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, Č., okr. Č., škodu vo výške 39.348,25 €.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 05.11.2018 bola súdu doručená obžaloba na H. S. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Na základe obžaloby okresného prokurátora vykonal súd hlavné pojednávanie na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov, a prečítal ostatné listinné dôkazy.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný H. S. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Bol konateľom spoločnosti D. Y., s.r.o., spoločnosť sa zaoberala činnosťou uvedenou v obchodnom registri. Pokiaľ ide o kúpnu zmluvu spísanú dňa 24.6.2011 v Č., predmetom ktorej bol predaj nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. Č. a to pozemok parc. č. KN D. XXXX/X o výmere 528 m², rodinný dom č. XXX za sumu 80.000,- €, v tejto veci ho telefonicky kontaktovala pani W., pričom mala informáciu, že kupuje nehnuteľnosti a obchoduje s nimi. Poslala mu ponuku nehnuteľnosti v Čadci, ktorú si bol následne pozrieť. PO vzájomnej dohode s pani SS., ktorá to zabezpečovala a dohodla cenu s predávajúcim, dal vypracovať kúpnu zmluvu právnikovi, ktorý ho v tom čase zastupoval Q.. V. V. v Q., kde ju podpísal a následne vycestoval do Č., kde prebehol obchod podľa ustanovení kúpnej zmluvy. V deň podpisu zmluvy vyplatil celú kúpnu cenu, teda 80.000,-€ k rukám I. W., ktorý bol splnomocnený na tento úkon, o tom že prevzal peniaze vystavil príjmový doklad. Kde došlo k podpisu kúpnej zmluvy a prevzatiu peňazí si pre odstup času nespomína. Kúpnu cenu v sume 80.000,-€ vyplatil v 500,-€ bankovkách. Nespomína si, či pri vyplácaní peňazí bola pani W.. Nespomína si na stretnutie s Q. W. a X. W. dňa 8.5.2012 v Ž.. Rodina W. si zrejme vybavila úver, kde banka bola ochotná dať, alebo znalec im ohodnotil nehnuteľnosť v danej dobe maximálne na 65.000,-€, tak z toho dôvodu pravdepodobne súhlasil, aby sa na návrh kúpnej zmluvy dala suma 65.000,-€ a zvyšnú sumu aj s jeho províziou mu doplatia z vlastných zdrojov. S A. Y. sa stretol iba raz pri podpise záložných zmlúv v Ž., keď kupovala predmetnú nehnuteľnosť. Skontaktovala ho s ňou G. Z.. Ďalej uviedol, že v tom čase sa zaoberal len výkupom a predajom nehnuteľností, nemal vedomosť o tom, žeby mala byť nejaká záložná zmluva daná poškodenému. Neskôr sa ústne dohodli, že nehnuteľnosť odkúpia späť, s čím súhlasil. Pokiaľ ide o kúpnu zmluvu, túto mali u seba doma, mohli si ju prečítať, slobodne ju podpísali. Navrhla mu to p. W. telefonicky s tým, že mu uviedla kúpnu cenu, pozrel si podobné nehnuteľnosti na internete a s kúpou predmetnej nehnuteľnosti súhlasil. Nespomína si, akým spôsobom uzavrel v zastúpení spoločnosti D. Y. s.r.o. zmluvu s kupujúcou p. Y.. Nespomína si, či bola p. Y. na ohliadke nehnuteľnosti. Nespomína si, za akú sumu som dal prísľub poškodenému na spätnú kúpu nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o skutočnosť, že odkúpil predmetnú nehnuteľnosť za sumu 80.000,- € a pri spätnom odpredaji požadoval 60.000,- €, toto vysvetľuje tým, že pravdepodobne došlo k zníženiu cien nehnuteľnosti, potreboval súrne peniaze, zvyšok by požadoval uzavrieť zmluvu na doplatenie zvyšku ceny.

Pokiaľ ide o kúpnu zmluvu zo dňa 21.05.2012 táto nebola zrealizovaná z dôvodu, že im neodsúhlasili úver. Uvedenú skutočnosť mu oznámila p. W.. Keď predáva nehnuteľnosť, vždy má nachystaných 2 - 3 kupcov, v prípade žeby odskočili od zmluvy alebo im nebol schválený úver, aby mohol nehnuteľnosti predať. Pokiaľ ide o rozdiel ceny, mal zato, že sa dohodne s poškodenými o doplatku kúpnej ceny. Nespomína si koľko nehnuteľnosti v rokoch 2011 - 2012 predal, resp. kúpil. Bol účastníkom civilných konaní o neplatnosť zmluvy, resp. doplatení kúpnej ceny. Bol na ohliadke predmetnej nehnuteľnosti. Nespomína si, kto bol prítomný. Má zato, že bol vypracovaný znalecký posudok na ohodnotenie nehnuteľnosti, čo si však riešila p. Y..

Nebol prítomný pri rokovaní medzi poškodeným a p. W. o podmienkach kúpnej zmluvy. Taktiež nebol prítomný ohľadom podmienok predaja a spätnej kúpy nehnuteľnosti poškodenému s p. W.. Kúpnu cenu vyplatil p. W. v hotovosti v sume 80.000,- € išlo o firemné prostriedky. Už predtým mu p. W. dohodila nejaké nehnuteľnosti, vie, že sa zaoberala vybavením úveru, mala nato licenciu

Svedok poškodený J. W. na súde vypovedal, že rodinný dom č. 392 na parcele 7230/1 nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.09.2007. V októbri 2007 si vzal hypotekárny úver v sume 1.100.000,- Sk, na základe ktorej bolo na nehnuteľnosti zriadené záložné právo. Úver splácal po 250,-€ mesačne až do júla 2010, kedy prišiel o prácu. Tatrabanke s ním vypovedala zmluvu v decembri 2010. V tom čase nemal stálu prácu, o dom nechcel prísť. Jeho mama Q. W. našla niekedy v júni 2011 v S. K. inzerát, kde spoločnosť D.-W. s.r.o. poskytuje pomoc ľuďom v zlej finančnej situácii, na základe čoho kontaktovala túto spoločnosť a komunikovala s Q. W.. Následne sa s ňou stretla v Žiline asi v mesiaci jún 2011 za účelom vyriešenia nepriaznivej finančnej situácie, kde jej Q. W. povedala, že pozná jednu osobu, ktorá by im mohla pomôcť, išlo o osobu H. S.. Q. W. povedala Q. W., že pán S.Á. za nich vyplatí dlh v Tatrabanke, čo bolo v sume cca 40.500,-€ a 10% z tejto sumy mali byť úroky za požičanie týchto peňazí, teda celkovo mali obžalovanému vrátiť sumu 45.000,-€. Q. W. povedala pani W., že dom v žiadnom prípade nechcú predať, pričom jej W. povedala, že sa na neho zapíše len záložné právo v prospech záložcu, čo bola spoločnosť D. Y., s.r.o.. Mamu uistovala, že dom nebude nikomu predaný, že je to bežný postup, že inak sa to nedá. Následne bola vyhotovená kúpna zmluva, kde predávajúcim bol on a kupujúcim spoločnosť D. Y., s.r.o., ktorej predmetom bol predaj nehnuteľnosti a to rodinného domu č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX. Kúpna cena je v zmluve uvedená v sume 80.000,-€. Pri podpise zmluvy peniaze v sume 80.000,-€ od obžalovaného neprevzal, teda nemohol vystaviť príjmový doklad. Krátko po podpise kúpnej zmluvy sa stretli v Č. jeho brat I. W., obžalovaný a Q. W. za účelom vyplatenia úveru v Tatrabanke, kde boli prítomní všetci traja. Obžalovaný vložil na jeho účet sumu 40.500,-€. Potom všetci odišli na matriku, kde zmluvu podpísali. Na podpis zmluvy dal splnomocnenie bratovi I. W.. Následne išiel I. W. na Správu katastra, kde dal zmluvu zavkladovať. V priebehu pár dní volala W. jeho matke, že plná moc, ktorú vystavil pre I. W. nie je v poriadku a je treba ju opraviť. Asi o dva týždne sa stretol so W. na vlakovej stanici v Č., kde bol prítomný aj brat I., kde mu dala do ruky kúpnu zmluvu, potom išiel overiť podpis a následne na druhý deň ju zanesol na Správu katastra jeho brat I., aby vykonal jej zavkladovanie, na čo mal plnú moc. W. sľúbila Q. W., že keď sa vyplatí ten úver v Tatrabanke, tak im pomôže vybaviť úver v OTP banke v sume 45.000,- €, ktorým by sa vyplatili tie peniaze, ktoré im požičali na vyplatenie úveru v Tatrabanke. Q. W. ich za účelom vybavenia úveru nekontaktovala a preto ju kontaktovala Q. W.. Obžalovaný žiadal od nich vyplatiť celú sumu 80.000,- € tak ako bolo uvedené v kúpnej zmluve, s čím nesúhlasili, nakoľko im obžalovaný dal len sumu 40.500,-€. Iné peniaze od neho nikto neprevzal. Následne obžalovaný kontaktoval Q.Á. W., na základe čoho sa stretli v Ž., kde povedal, že súhlasí s vyplatením sumy 65.000,-€, ktorú chceli vyplatiť z úveru, ktorý im sľúbila vybaviť Q. W., čo sa nestalo. Následne asi v priebehu mesiaca Q. W. kontaktovala osoba menom A. Y.Á., ktorá oznámila, že nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy kúpila od spoločnosti D. Y., s.r.o., najskôr povedala, že za sumu 70.000,-€, neskôr tvrdila, že za sumu 140.000,-€ a že si na ňu vzala úver.

7.11.2012 podala A. Y. žalobu na vypratanie nehnuteľnosti, zrušila im trvalý pobyt a pokiaľ chceli ďalej bývať, žiadala od nich nájomné v sume 600,-€, no poslali jej len sumu 300,-€, ktoré peniaze boli vložené na účet osoby menom V. Z.. Q. W. celý čas tvrdila, že kúpna zmluva je len naoko, že sa to tak robí, ale že vlastníkmí domu budú stále oni, dom nechceli predať, iba súhlasili aby sa do listu vlastníctva zatiaľ napísalo záložné právo v prospech D. Y., s.r.o. kým vybaví úver. W. im nič nevybavila, povedala im, že suma, ktorú budú musieť vrátiť bude vo výške 45.000,-€ nie 80.000,-€ ako od nich žiada obžalovaný. Ďalej uviedol, že nebol priamo pri jednaní s p. W., stretol ju iba na stanici, keď mu dávala zmluvu. Matka mu vysvetlila, že obžalovaný vyplatí úver, následne im p. W. vybaví úver v OTP banke a vyplatí obžalovanému sumu, ktorú za nich zaplatil, plus 5.000,-€ ročne. Zmluvu, ktorú mu dala p. W. na stanici, bola na sumu 60.000,-€, ktoré sme mali vyplatiť obžalovanému. Svedkyňa Y. si nebola obhliadnuť dom pred kúpou.

S obžalovaným sa prvý krát stretol na súde. Následne na polícii. S obžalovaným nebol v kontakte. Celý čas bol v ČR, prišiel domov, iba keď bolo treba niečo podpísať, všetko vybavovala mama s p. W.. Mama mu nikdy nepovedala, aby išiel osobne za W. alebo za obžalovaným. Keď sa stretol so W. na stanici s touto sa nerozprával, dala mu zmluvy a povedala, že sa ponáhľa na vlak. Zmluvy mal k dispozícii asi pol dňa, doma podpísal zmluvy. Prečítal si ich. Mama mu povedala, ako to bude prebiehať, že ju W.R. ubezpečila, že dom nebude predaný, že je to len poisťka. Na zmluve bola kúpna cena 80.000,- €.

Zmluva, ktorá je založená v súdnom spise na čl. 943, je zmluva, ktorú podpísal. Suma 80.000,- € mu vyplatená nebola. Podpísal zmluvu preto, lebo mu mama povedala, že to tak má byť. Nevidel obžalovaného. vkladať peniaze v banke. Nevie, kto vypracoval kúpnu zmluvu.

Svedkyňa Q. W. uviedla, že v roku 2010 mali finančné problémy, kedy nepracoval manžel ani syn, nebolo z čoho platiť hypotéku, hľadala možnosť ako to vyriešiť. Nechceli dom predať, našla v Kysuckých novinách inzerát, kde bolo napísané, že im pomôžu. Dohodla si stretnutie s pani W. a išla za ňou do Ž., išiel s ňou aj syn I.. Svedkyňa W. im povedala, že to nebude problém, že im pomôže a v priebehu týždňa jej zavolala, že má človeka, ktorý im pomôže. Povedala svedkyni W.R., že potrebujú vrátiť banke asi 40.000,-€. Povedala, jej že peniaze vyplatia a pán, ktorý im pomôže bude mať záložné právo na nehnuteľnosť. Povedala, že vrátiť budú musieť 45.000,-€. Taktiež jej povedala, že keď to vyplatia banke, ona im vybaví hypotéku. Potom sa dohodli, kedy prídu vyplatiť peniaze do banky. Do septembra 2011 nevybavila žiadny úver, iba jej hovorila, že treba ešte nejaké papiere. Potom jej W. povedala, aby si zašla sama do banky. Následne si vypýtala kontakt na obžalovaného, stretla sa s ním 8.5.2012 v Ž. v Auparku. Obžalovaný jej povedal, že ak chcú nehnuteľnosť späť, majú mu vyplatiť 80.000,-€, na čo mu s manželom povedali, že to je veľa za tých 40.000,-€ čo za nich zaplatil. Následne sa dohodli, že mu vyplatia 60.000,-€, s čím súhlasil, že keď si vybaví úver, dá im číslo účtu, kde vložia tie peniaze. Ani nie za mesiac jej zazvonil mobil a SMS správa, že má zavolať ohľadom domu. Zavolala na to číslo, predstavila sa jej V. Y., s tým, že ona vlastní ich dom, že ho kúpila, vybavila si naň hypotéku a ak chcú bývať majú jej platiť nájom, alebo splátku za hypotéku v sume 675,-€. Povedala jej, že to platiť nebudú, na čo jej povedala, že všade sa za platí nájom, že zadarmo bývať nemôžu. Následne išla na políciu a za advokátom a v auguste zaplatili 300,-€ na číslo účtu, ktorý Y. poslala. Od 26. Septembra majú zrušený trvalý pobyt a prebiehajú súdne konania. Obžalovaný vyplatil iba dlh v Tatrabanke, žiadne ďalšie peniaze nezaplatil. Nebola prítomná pri spísaní ani podpise kúpnej zmluvy. Zmluvu nečítala, predmetom malo byť záložné právo na nehnuteľnosť. Okolnosti vkladu peňažných prostriedkov v Tatrabanke má sprostredkované od W. I., povedal jej, že sa vyplácala suma 40.000,- € a nejaké drobné. Tomáš od obžalovaného neprevzal žiadne peniaze v hotovosti.

Všetko riešila na začiatku p. W., povedala jej, že zoženie človeka, ktorý zaplatí úver, následne si vybaví úver a vrátia mu peniaze. S p. W. nepodpisovali žiadnu zmluvu, neplatili žiadnu províziu. Provízia mala byť 10 % zo sumy 40.000,- €. S obžalovaným sa skontaktovala cez p. W., vypýtala si naňho telefón. Prvý krát sa stretli 08.05.2012 v Auparku. Všetko vybavoval p. W., ona aj doniesla zmluvy. Myslela si, že sa to tak píše, že to je len záložná zmluva, verila im. Že sa stretli 08.05.2012 viem z tohto dôvodu, že bol voľný deň. 03.05.2012 jej p. S. napísal SMS, že sa stretnú v Auparku. Najskôr žiadal 80.000,- €, dohodli sa na sume 60.000,- €. Vybavovali si úver, avšak v júni mi prišla SMS, že dom je predaný. Dom nebol nikto ohliadnuť, následne išli na políciu. Chceli od nich aj nájomne, aj poslali 300,- €, číslo účtu jej nadiktovala p. Y..

Do finančných problémov sa dostali z dôvodu, že manžel ani syn nepracovali. Nezaplatila sa hypotéka, dlhovali 2.000,- až 3.000,- €, pričom splátka bola 350,- €. V tom čase zarábala asi 350,- €, syn I. okolo 500,- €. Na políciu sa obrátila, keď prišla nato, že dom je prepísaný. Volala S., potom s p. Y., trestné oznámenie podali niekedy v 9/2012. Prebiehali viaceré súdne spory o vypratanie, neplatnosť zmluvy. Nevie, či sú skončené, podávali odvolanie. Skutočnosť, že dom je prepísaný, si zistila cez internet na Katastri nehnuteľnosti. Komunikovala s p. Y. cez telefón, číslo mala z SMS, ktorú jej poslala. Žiadala aj nájomnú zmluvu, pretože od nich žiadali nájom. Vzdelanie má stredné odborné, pracuje ako predavačka. Nevie, aký deň bol 08.05.2012, stretli sa v Auparku, v kaviarni, kaviareň bola pri vchode doľava. Sedeli asi hodinu. Rozprávali sa ohľadom domu, väčšinou komunikoval manžel. Obžalovaný žiadal 80.000,- €, čo je však veľa, následne sa dohodli na sume 60.000,- €. Kúpnu zmluvu podpísal syn. Rozprávali sa o nej doma, videla ju len letmo, nečítala ju. Väčšinou p. W. jednala ona, telefonicky. S obžalovaným sa stretla jeden krát a to 08.05.2012. W.R. jej vysvetlila, že to bude záložná zmluva, že to bude ako v banke, taktiež jej sľúbila, že vybaví úver v OTP banke. Úver mal byť na syna I.. W. doniesol potvrdenie o príjme. Táto jej povedala, že keď to bude vybavené, zavolá.

Svedok I. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2010 sa dostali do finančných problémov, nezvládali splácať hypotéku, na čo im banka zaslala výzvu na zaplatenie úveru, v opačnom prípade pôjde dom na dražbu. V marci 2011 našla Q. W. inzerát v S. K., v ktorom stálo, že im môžu pomôcť. Potom tam zavolať a volala s pani W.. Vysvetlila jej problém a dohodli sa na stretnutí v Ž., na ktoré išli spoločne. Tam im W.Ľ. povedala, že pozná niekoho, kto im pomôže vyriešiť ich problém tým, že zriadi záložné právo na nehnuteľnosť. Spolu s tým im pomôže vybaviť úver, že záložné právo z toho pána prejde na banku. Asi o dva týždne zavolať W. matke, že je všetko nachytané, môžu sa stretnúť a vybaviť to. Dohodli sa na deň 24.6.2011 o 10.00 hod. pred mestským úradom v Č., kde mu W. predstavila obžalovaného. Potom išli na matriku, kde obžalovaný vytlačil zmluvy, tam sa overil aj podpis na zmluve a na splnomocnení, ktoré mal od J.. Po tomto išli spoločne do Tatrabanke, kde išli vložiť peniaze. Keď pracovníčka banky vyzvala obžalovaného, aby predložil občiansky preukaz, mal iba potvrdenie od polície, čo pracovníčka odmietla, tak ho obžalovaný požiadal, aby peniaze vložil na svoj občiansky preukaz. Následne vytiahol z tašky dve obálky, kde mal 40.000,-€ v 100 a 500 eurových bankovkách, k tomu vytiahol z peňaženky ešte 500,-€. Potom odišli do reštaurácie CITY, kde aj on podpísal zmluvy, s tým, že ich zanesie na kataster a rozlúčili sa. Asi o 10 - 15 minút mu volal obžalovaný, že treba ísť na kataster podpísať zavkladovanie. Asi o dva týždne volala W.Ľ., že zmluvy nie sú zavkladované, pretože splnomocnenie nebolo platné, s tým, že im donesie nové zmluvy. Stretli sa na vlakovej stanici, kde boli spoločne s J. W. a Q. W., W. im dala nové zmluvy, že ich majú podpísať a zaniest' na kataster. J. išiel domov so zmluvami, kde ich podpísal a on ich zaniest' potom na kataster. Potom sa im W. dlhšie neozvala, asi po dvoch mesiacoch jej zavolať matka, či vybavila ten úver. W. jej povedala, že na tom pracuje a opäť sa odmlčala. Následne Q. W. pochodila banky kvôli hypotéke, kde jej povedali, že to bude problém, preto volala opäť W., ktorá jej povedala, že je to zložitejšie, ako sa zdalo. Koncom októbra 2011 zavolať obžalovaný, že už je na čase vrátiť peniaze. Povedal mu, že W. nič nevybavila, tak mu obžalovaný povedal, že jej zavolať a zistiť, čo sa deje.

Ďalej už s obžalovaným komunikovala matka. Dohodla sa s ním na stretnutí B. Ž., kde sa dohodli, že majú vrátiť 60.000,-€. Asi 2-3týždne po tomto stretnutí sa matke ozvala pani Y., ktorá povedala, že je novou vlastníčkou nehnuteľností ktorú kúpila a žiadala okolo 650€ mesačne, čo odmietli. Následne im dala číslo účtu, kde poslali 300,-€ a tam zistili, že účet patrí V. Z..

Predmetom zmluvy malo byť záložné právo na rodinný dom č. 392, zmluvu nečítal. V Tatrabanke bol spolu s obžalovaným a W., pri pokladni bol iba on a obžalovaný, ktorý vytiahol z tašky dve obálky, ktoré dal priamo pracovníčke banky, potom vytiahol z peňaženky 500,-€ a tie dal tiež pracovníčke banky. Vklad bol na jeho meno, potvrdenie o vklade si zobral obžalovaný. Po tom ako opustili Tatrabanke išli do reštaurácie D., kde W. povedala, že vybaví úver na 45.000,-€ a to sa vráti obžalovanému, s čím obžalovaný súhlasil.

Ďalej uviedol, že W. im povedala, že má známeho, ktorý vyplatí hypotéku, následne im pomôže vybaviť úver a oni vrátia vyplatenú sumu + 10% ako províziu. W. nechcela žiadnu províziu ani odmenu, povedala, že bude mať províziu z toho, že vybaví úver, všetko vybavila a sprostredkovala W.. Mali vyplatiť 40.500,-€ + 10 %. Druhú zmluvu, ktorá bola zavkladovaná, nečítal, brat ju podpísal, neskôr mu povedal, že ide o kúpnu zmluvu. 24.06.2011 nepodpisoval žiadny doklad o tom, že malo dôjsť k vyplateniu 80.000,-€. Žiadnu hotovosť od p. S. neprevzal.

Obžalovaný dal peniaze priamo pracovníčke banky. S obžalovaným sa stretol v Č.U. pri podpise zmluvy. Obžalovaný si zmluvy vytlačil na matrike v Č.. Nevie, kde konkrétne ich vytlačil, keď išli na matriku nemal ich ešte v listinnej forme, vytiahol USB, povedal, že ich ide vytlačiť. Netlačil ich pred ním, bol s p. W.R. pri okrúhlom stole. Stretnutie prebiehalo tak, že išli na matriku, kde vytlačil zmluvy, následne išli do banky, kde vyplatil peniaze, potom išli do reštaurácie vedľa P., na terase podpisovali zmluvy. Nespomína si, žeby sa podpisoval do knihy podpisov na matrike, je to už dlhší čas. Nevie z akého dôvodu neboli zaplatené splátky hypotéky v banke. Banka im poslala oznámenie, že sa hypotéka nespláca a pristúpi k exekúcii, ak sa nezaplatí požadovaná suma. Reálne hrozilo, že dom pôjde do dražby. Komunikoval hlavne so W.R., táto im povedala, že sa vyplatí hypotéka, obžalovaný bude mať záložné právo a oni mu vrátia 40.500,-€ + 10 %. Vierohodnosť W. si nepreveroval. V tom čase nemal finančné problémy, keďže tam nebýval, splátky neriešil. W. bola sprostredkovateľkou, riešila veci za neho. Je vyučený kuchár. V septembri 2011 navštívil OTP banku, podal žiadosť na vybavenie hypotekárneho úveru, vybavoval to sám. Chcel si zobrať 45.000,-€ , dokladoval to pracovnou zmluvou, výplatnými páskami. Bol aj v iných bankách, avšak OTP mala lepšie podmienky, ako ostatné banky. Úver mu však nechválili, chceli to riešiť neskôr. Pokiaľ ide o spätný predaj, vie, že sa matka a otec stretli s obžalovaným v Auparku, kde sa dohodli na sume 60.000,-€. K dnešnému dňu je vlastníkom domu p. Y., nepodieľa sa na úhrade nákladov, toto majú na starosti rodičia, v dome býva. Na Okresnom súde Čadca prebiehajú súdne spory ohľadom tejto nehnuteľnosti. Nespisovali žiadny doklad o úhrade kúpnej ceny.

Svedok X. W. vypovedal, že v roku 2010 sa dostali do finančných problémov, nakoľko prišiel o prácu aj so synom J., nezvládali splácať úver. Banka im zaslala výzvu na úhradu celého úveru, hrozila dražba domu, boli v tiesni. Manželka Q. W. našla v S. K. inzerát, v ktorom ponúkali vyriešenie ich situácie, a to tým, že prefinancujú úver. Manželka sa stretla s pani W.R., ktorá jej prisľúbila človeka, ktorý vyplatí ich úver. Obžalovaný vyplatil ich úver v Tatrabanke, pri čom osobne nebol. Celý priebeh mu popísal syn J. W.. Pri prvom kontakte s pani W. bola vyslovená dohoda, že rodinný dom nechcú predať, že potrebujú vyplatiť úver v Tatrabanke. Pani W.R. im povedala, že všetko je v réžii obžalovaného a že mu vrátia 45.000,-€, t.j. 10% navyše. Pani W. im žiadny úver nevybavovala a keď ju telefonicky kontaktovali len naťahovala čas a potom sa ozval obžalovaný, čo je s tou vecou. Následne na to sa stretli v Auparku v Ž., kde im povedal, že od nich žiada sumu 80.000,-€, na čo obžalovanému povedal, že v žiadnom prípade, potom spustil na 70.000,-€, vyhrážajúc sa, že nehnuteľnosť predá, ak nepristúpia na to, koľko chce on. Po dlhšom dohadovaní pristúpil na sumu 60.000,-€. Ani nie do mesiaca bola ich nehnuteľnosť predaná pani Y. z Q., pričom pani Y.S. kontaktovala Q. W. SMS - kou, že je novou majiteľkou nehnuteľností, a žiada mesačné nájomné vo výške 600 - 650€. Odmietli to, na čo im navrhla sumu aspoň 300,-€ mesačne, ktoré uhradili 4.9.2012 na účet vedený na meno V. Z.. Následne sa obrátili na súd podaním civilnej žaloby. Predmetom zmluvy bol odpredaj rodinného domu na adrese Č., V. č. XXX osobe H. S., ako konateľovi spoločnosti D. Y., s.r.o. za sumu 80.000,-€, spísaná bola 24.6.2011, predávajúcim bol J.. Pani W. povedala, že táto zmluva je len formálna, že vracať budú len 45.000,-€, nehnuteľnosť nechceli predávať, slepo dôverovali W., nakoľko boli vo finančnej tiesni.

Nebol prítomný žiadneho rozhovoru, kde by im obžalovaný niečo sľuboval. Bývajú v predmetnom dome, náklady na domácnosť uhrádza manželka, elektrinu uhrádzam on, dom je písaný na p. Y.S., neplatia jej žiadny nájom. Chceli vyplatiť obžalovanému z hypotekárneho úveru, ktorý mal byť na syna I., on bol v tom čase zamestnaný. Mal príjem 600 - 700,- €. Už aj on mal v tom čase príjem, bol živnostník, mali by z čoho splácať. Predtým robil v U. Č.U., spoločnosť skrachovala, bol prepustený, z uvedeného dôvodu došlo k finančným problémom.

Svedkyňa A. O., Y. na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní odmietla vypovedať.

Svedkyňa Q. W. vypovedala, že bola finančný sprostredkovateľ, mala kanceláriu na Národnej ulici v Ž.. Mala inzerciu na sprostredkovanie úverov. Oslovila ju p. W., dohodli si stretnutie s tým, že na toto prišli I. W. a jeho rodičia. Povedali jej, že potrebujú vyplatiť úver v Tatrabanke, už im hrozilo predčasné splatenie úveru a dražba. Dohodli sa na určitých podmienkach s tým, že v priebehu 3 mesiacov si berie sprostredkovateľ za každý mesiac 10 % z vyplatennej sumy. S obžalovaným spolupracovala najčastejšie. Zobrala si podklady, splnomocnenie J. W., splnomocnenie brata I.Š., bol potrebný ešte znalecký posudok. Následne zavolała obžalovanému, boli sa pozrieť na nehnuteľnosť. Dohoda bola taká, že do troch mesiacov zabezpečia finančné prostriedky. Povedala im, že to bude formou kúpnej zmluvy s tým, že do 3 mesiacov si to naspäť odkúpia. Aj v kúpnej zmluve toto bolo uvedené, že majú právo spätnej kúpy. Na zmluve skontrolovala iba údaje, nevie o akú sumu tam išlo. Zmluvy sa podpísali na matrike v Č.. Následne išli na kataster. Na katastri bolo konanie prerušené z dôvodu nedostatočnej plnej moci. Následne sa urobila nová kúpna zmluva s tým, že ju zanesla na stanicu do Č.. Kúpnu zmluvu mali u seba, a druhý deň ju dali zavkladať. I. W. jej doniesol Dohodu o vykonaní práce s tým, že mal sľúbené, že do 3 mesiacov bude mať zmluvu na dobu neurčitú. Zavolała obžalovanému, že budú musieť počkať. Potom W. vyzvala, aby doniesli doklady na vybavenie úveru. V Tatrabanke to neprešlo, bola aj v Žiline, tam jej tiež povedali, že to neprejde. Následne jej volala p. W. s tým, že si úver vybavila v Čadci, avšak aj tento bol zamietnutý. P. W. pracovala ako predavačka v predajni Farby - laky, nevie, kde pracoval jej manžel. Mali exekúcie, nemohli žiadať o úver. I. začal pracovať, mal mať zmluvu na dobu neurčitú, avšak podľa potvrdenia zarábala 139,- € mesačne, keby to vedela na začiatku, tak by im povedala, aby si našli iného žiadateľa o úver. Niekedy v septembri 2011 podala žiadosť do OTP banky odkiaľ jej zavolali, že úver bol zamietnutý. Následne volala p. W., povedala jej, aby si našli nového žiadateľa. Už sa však nič neriešilo, potom jej už nedvíhala telefón. Následne im povedala, že od toho odstupuje, nech si to riešia s obžalovaným, potom už nevie, čo sa dialo. Znalecký posudok robil O. Q. G. Y. I., tohto znalca pozná, robil jej viac znaleckých posudkov. Podľa tohto ZP cena nehnuteľnosti bola 104.000,- €. Bol aj iný posudok, avšak tento bol pre banku starý. W. potrebovali asi 47.000,- € vyplatiť Tatrabanke. Z banky jej prišlo, že môžu poskytnúť úver okolo 52.000,- € s čím súhlasili. Obžalovanému mali vyplatiť sumu, ktorú zaplatil v Tatrabanke a 10 % za každý mesiac. Bola s nimi v banke, len nevie koľko obžalovaný vyplácal. Taktiež dával I. W. podpisovať príjmový a výdavkový doklad, aj mu vyplácal nejakú hotovosť. Nevie aká bola kúpna cena a či bola vyplatená obžalovaným. Oni vedeli, že to bude kúpna zmluva, nie je pravdou, žeby im hovorila, že to bude formou záložnej zmluvy.

Je vyučená predavačka, následne si urobila popri zamestnaní ekonomický smer s maturitou. Takýchto obchodov do roku 2012 vybavila asi šesť. Z týchto šiestich obchodov dva skončili na súde. Kúpna zmluva bola podmienkou obžalovaného. Tieto podmienky uvádzala klientom. Od klientov nedostávala žiadne finančné prostriedky, ani od obžalovaného, vyplácala ju banka. Zmluvy doniesol obžalovaný, stretli sa pred stanicou v Ž. a išli autom do Č.. Pokiaľ poškodený uvádza, že boli zmluvy tlačené z USB kľúča, toto vysvetľuje tým, že na zmluve, ktorú kontrolovala bol uvedený J. W., tak to opravili na I. W.. Videla ako obžalovaný poškodenému vyplácal v Tatrabanke peniaze v hotovosti, neviem v akých bankovkách. Kúpnu cenu som dohodla na základe toho, koľko potrebovali plus 10 % za tri mesiace z tej ceny. Nevie aká kúpna cena bola na zmluve, ktorou mali späť odkúpiť nehnuteľnosť. J. W. odovzdávala papiere, nevie, čo tam bolo, či tam boli 2 kúpne zmluvy, návrh na vklad. Úver sa vybavoval na I. W. z dôvodu, že J. W. bol neplatičom. I. navrhli jeho rodičia. Dňa 30.08.2011 jej doniesli podklady 10.10. dávala žiadosť do banky.

Svedok Q. V. V. po zbavení mlčanlivosti obžalovaným vypovedal, že jeho advokátska kancelária pripravovala zmluvu, robila to koncipientka X. O. W.. S J. W. sa nikdy nestretol, podmienky zmluvy sa odkomunikovali s obžalovaným. Buď s ním komunikoval on alebo koncipientka, v tomto prípade nevie s kým komunikoval. Vie, že kolegyňa tam urobila nejakú chybu. Opravila to a emailom to posielala niekde do Č., asi na Mestský úrad, kde sa to vytlačilo a podpisovalo. S vysokou pravdepodobnosťou bola táto zmluva vytlačená. Pokiaľ ide o druhú kúpnu zmluvu, kde predajcom je D. Y., nebol prítomný pri rokovaní, vypracovala sa na základe pokynu obžalovaného, nevie, či to bola predpríprava pre banku, alebo išlo o riadnu kúpnu zmluvu, ale pravdepodobne išlo o zmluvu pre banku, keďže je v zmluve uvedené, že kúpna cena bude vyplatená z úveru OTP banky. Ustanovenia týkajúce sa kúpnej zmluvy, musel uviesť obžalovaný, nakoľko so W. nikdy nekomunikoval.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, z ktorých mal preukázané nasledovné:

Zo zápisnice o rekognícii osoby (č.l. 88) mal súd preukázané, že Q. W. opoznala osoby H. S. U. Q. W..

Zo zápisnice o rekognícii osoby (č.l. 128) mal súd preukázané, že J. W. opoznal osoby H. S. U. X. V. U. Q. W..

Na návrh A. Y., v zastúpení X. V. bol dňa 26.09.2012 zrušený trvalý pobyt J. W. U. X. W. v rodinnom dome č. XXX (č.l. 244)

Dňa 13.07.2011 bol na Okresnom úrade Č., Odbore Katastrálnom (v tom čase Správa katastra) podaný návrh na vklad na základe kúpnej zmluvy, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k vlastníckemu podielu 1/1 na nehnuteľnostiach: pozemok parc. č. KN D. XXXX/X, o výmere 528 m² - zastavané plochy a nádvoria zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Č., okres Č., stavba so súp. č. XXX postavená na parcele KN C č. XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Č., obec Č., okres Č. (č.l. 247).

Dňa 24.6.2011 bol na Okresnom úrade Č., Odbore Katastrálnom (v tom čase Správa katastra) podaný návrh na vklad na základe kúpnej zmluvy, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k vlastníckemu podielu 1/1 na nehnuteľnostiach: pozemok parc. č. KN C XXXX/X, o výmere 528 m² - zastavané plochy a nádvoria zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Č., okres Č., stavba so súp. č. XXX postavená na parcele KN C č. XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Č., obec Č., okres Č. (č.l. 249). Na návrhu je poznámka „žiadame o zrýchlené konanie“.

Kúpnu zmluvou zo dňa 24.6.2011 (č.l. 251) previedol predávajúci J. W. ako predávajúci na kupujúceho D. Y., s.r.o., v zast. H. S. za kúpnu cenu 80.000,-€ nehnuteľnosti: pozemok parc. č. KN C XXXX/X, o výmere 528 m² - zastavané plochy a nádvoria, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Č., obec Č., okres Č. a stavbu súp. č. XXX postavenú na parc. č. KN C XXXX/X, zapísanú na LV č. XXXX, k.ú. Č., obec Č., okres Č..

Kúpna cena v celkovej výške 80.000,-€ bude zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy k rukám predávajúceho, pričom predávajúci zároveň vystaví kupujúcemu príjmový doklad o prijatí kúpnej ceny.

J. W. splnomocnením zo dňa 12.07.2011 (č.l. 256) splnomocnil I. W., aby ho zastupoval vo všetkých právnych záležitostiach a úkonov ako sú banky, pošta, katastrálny úrad, na predaj nehnuteľností na LV č. XXXX, parcela C-KN č. XXXX/X o výmere 528 m².

Rozhodnutím č.v. B. zo dňa 15.07.2011 Správa katastra Č. povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam: pozemok registra C KN parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 528 m²; stavba so súp. č. XXX na pozemku registra C KN s parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 528 m² v prospech D. Y., s.r.o. na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi: J. W. - ako predávajúci a D. Y., s.r.o. ako kupujúci.

Dňa 14.06.2012 podala OTP Banka návrh na vklad záložného práva (č.l. 263) k sporným nehnuteľnostiam, pričom záložcom je spoločnosť D. Y., s.r.o. a výška pohľadávky zabezpečenej záložným právom je 70.000,-€.

Zo záložnej zmluvy zo dňa 14.06.2012 (č.l. 265) vyplýva zmluvou o spotrebnom úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 14.06.2012 za záložný veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi A. Y. úver vo výške 70.000,-€.

Kúpnu zmluvou zo dňa 4.6.2012 (č.l. 291) spoločnosť D. Y., s.r.o. ako predávajúci previedol na A. Y. ako kupujúcu vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam za kúpnu cenu 146.000,-€, z ktorých 70.000,-€ kupujúca uhradí z finančných prostriedkov úveru poskytnutého OTP banka Slovensko, a.s. a zvyšok 76.000,-€ v hotovosti pri podpise zmluvy k rukám predávajúceho, ktorých prevzatie potvrdzuje podpisom zmluvy. V ten istý deň bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva (č.l. 290)

Rozhodnutím správy katastra B. XXXX/XX zo dňa 20.07.2012 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcim D. Y., s.r.o. a kupujúcim A. Y..

Žalobou podanou na Okresnom súde Čadca dňa 16.04.2013(č.l. 351) sa poškodený J. W. domáhal určenia neplatnosti kúpnych zmlúv č. B. XXXX/XXXX, B. XXXX/XXXX a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti.

Kúpnu zmluvou zo dňa 17.09.2007 (č.l. 355) poškodený J. W. nadobudol od predávajúcich: Q. V., X. V., X. T., X. V. do vlastníctva predmetné nehnuteľnosti za kúpnu cenu 1.600.000,- Sk.

Zo stanoviska Tatrabanky, a.s. (č.l. 363) vyplýva, že celková výška pohľadávky banky ku dňu 29.04.2011 predstavovala sumu 40.751,49 €.

Dňa 26.09.2012 poškodený J. W. písomne odstúpil od Kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2011 z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny kupujúcim (č.l.367).

Dňa 17.10.2012 A. Y. vyzvala X. W., Q. W., J.U. W. U. I. W. na dobrovoľné uvoľnenie nehnuteľnosti. (č.l. 372). Dňa 14.11.2012 podala A. Y. žalobu na vypratanie nehnuteľnosti. (č.l. 373)

Uznesením zo dňa 26.10.2012, č.l. 8C/166/2012 - 19 (č.l. 392) Okresný súd v Čadci zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by zakázal žalovanej A. Y. akokoľvek nakladať, t.j. scudziť, zaťažovať, zriadiť vecné bremeno, prenajať, prestavať a podobne majetok pozostávajúci z parcely KNC XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 528 m², zapísaný na LV č. XXXXX kat. územia Č., stavby č. XXX postavenej na parcele KNC XXXX/X, ktorá je zapísaná na LV č. XXXXX katastrálneho územia Č..

Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2012 (č.l. 401) spoločnosť D. Y., s.r.o. prevádza predmetné nehnuteľnosti na kupujúceho J. W. za kúpnu cenu 60.000,-€, ktoré J. W. ako kupujúci zaplatí ihneď ako mu bude poskytnutý úver z OTP Banky Slovensko, a.s., a to bezhotovostným prevodom na účet určený predávajúcim. Kúpna zmluva je podpísaná predávajúcim, podpis na zmluve nie je úradne osvedčený. Na čl. 640 je návrh na vklad na základe tejto kúpnej zmluvy, ktorý je podpísaný predávajúcim D. Y., s.r.o. a kupujúcim J. W..

Na čl. 403 sa nachádza SMS komunikácia podľa ktorej svedkyňa A. Y. vyzýva Q. W. aby ju vo vlastnom záujme kontaktovala. Okrem iného je v nej uvedené: „ešte jedna info, v stredu vás odhlasujem z trvalého pobytu a tým sa stane váš syn bezdomovec. K úveru je potrebné mať trvalý pobyt inak sa úver vybaví nebude dať!!!! To vám ten právnik veľmi zle radí, toto si je treba uvedomiť!!!! Takže ak platba nepríde do zajtra cesty späť nebude!!!!“

Podľa výpisu z obchodného registra (č.l. 410) bol obžalovaný konateľom okrem spoločnosti D. Y., s.r.o. (č.l. 424) aj v spoločnosti D., s.r.o. (neskôr J. I., s.r.o.) voči ktorej bol na Okresnom súde Čadca vedený obdobný občianskoprávny spor (č.l. 406)

Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 23T/37/2013 zo dňa 10.06.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To 72/2014 zo dňa 4.11.2014 bol obžalovaný H. S. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. pre skutok, že začiatkom novembra 2007 v Q. v reštaurácii P., P. Y., nar. XX.XX.XXXX, prehovorila J. S., nar. XX.XX.XXXX, aby šla ručiť svojím jednoizbovým bytom č. X, ktorý mala vo B. na Ul. K. Č.. XX, na treťom nadzemnom podlaží bytového domu, a to za pôžičku vo výške cca 14.937,-€ (450.000,-Sk), ktorú si chcela zobrať zo spoločnosti D., s.r.o., so sídlom Ul. Ž. Č.. X, I. I., IČO: XXXXXXXX, pričom dňa 16.11.2007 doviedla P. Y. J. S. za prítomnosti H. S. do notárskej kancelárie X.. B.Í. S. B. Q., kde jej dal H. S. podpísať zmluvu, túto si neprečítala a bola v domnení, že sa jedná o zmluvu o záložnom práve, v zmysle dohody s P. Y., a teda, že svojím bytom bude ručiť za pôžičku, ktorá mala byť poskytnutá P. Y., pričom po niekoľkých dňoch sa dozvedela, že v kancelárii X.. S. nepodpísala zmluvu o záložnom práve ale kúpnopredajnú zmluvu, ktorou predáva svoj jednoizbový byt spoločnosti D., s.r.o., v zastúpení konateľom H. S., ktorým bola tak uvedená do omylu, následne na naliehanie obžalovaného sa musela z bytu vysťahovať a veci ktoré sa v byte nachádzali vyhodil, čím svojím konaním spôsobil J. S., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 45.000,-€ za byt a škodu vo výške 623,10 € na zariadení bytu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom. Súčasne mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej a bol zaviazaný na náhradu škody vo výške 623,10 €.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 16C/78/2012 zo dňa 30.07.2014 (č.l. 478) bol žalovaný J. I., s.r.o. (predtým D., s.r.o.) zaviazaný zaplatiť žalobkyni U. I. sumu 18.462,31 € titulom nedoplatenia kúpnej ceny nehnuteľnosti.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 5C/145/2013 - 146 zo dňa 26.2.2015 (č.l. 496) bola žaloba poškodeného voči spoločnosti D. Y., s.r.o. o neplatnosť kúpnej zmluvy zamietnutá. Proti rozsudku Okresného súdu podal poškodený odvolanie (č.l. 501)

A. Y. dňa 04.09.2012 splnomocnila X. V. (č.l. 580) na zrušenie trvalého pobytu rod. W. na základe výpisu z katastra nehnuteľností a výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX.

Dňa 12.11.2012 podala A. Y. trestné oznámenie (č.l. 586) ba X. W., Q. W., J. W. U. I. W. pre podozrenie zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu, alebo nebytovému priestoru podľa § 218 Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci.

Uznesením povereného príslušníka PZ (č.l. 663) bola vec odmietnutá, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania, sťažnosť A. Y. (č.l. 667) bola uznesením námestníčky Okresného prokurátora v Čadci zamietnutá uznesením zo dňa 25.1.2013 sp. zn. 1Pn 589/12.

Podľa znaleckého posudku H.. Q.. X. V. č. XXX/XXXX zo dňa 17.10.2016 (č.l.673) trhovú cenu nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Čadca, pozemok registra CKN parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorie o výmere 528 m², stavba so súp. č. XXX na pozemku registra C KN s parc. číslom XXXX/X, zastavané plochy a nádvorie o výmere 528 m² bola stanovená ku dňu 24.06.2011 na 111.000,-€.

Dňa 01.07.2014 bola vykonaná obhliadka miesta činu (č.l. 993) kde došlo ku krádeži vecí z motorového vozidla vedúceho W.K. D. Y., s.r.o., pričom mali byť odcudzené okrem iného účtovné doklady spoločnosti D. Y., s.r.o. od roku 2008 do roku 2013.

Podľa správy OTP Banky (č.l. 1051) A. Y. požiadala dňa 15.05.2012 o poskytnutie OTP Easy úveru, ktorý jej bol poskytnutý dňa 14.06.2012 vo výške 70.000,-€. Úver bol sprostredkovaný spoločnosťou E., s.r.o., osoba V. Z. Z úveru bola uhradená iba jedna splátka vo výške 647,46 €, z toho dôvodu bol úver dňa 16.12.2013 vyhlásený za splatný. Úver bol zabezpečený záložným právom na nehnuteľnosť - rodinný dom zapísaný na LV č. XXXX vo vlastníctve D. Y., s.r.o..

Z úradného záznamu (č.l. 1078) vyplýva, že svedkyňa Q. W. na otázku vyšetrovateľky uviedla, že nevidela, ako H. S. odovzdáva I. W. sumu vo výške 39.500,-€.

Z výpisu z evidencie priestupkov má súd preukázané, že obžalovaný bol opakovane postihnutý pre priestupky v doprave. (č.l. 1129)

Podľa odpisu z registra trestov (č.l. 1131) obžalovaný bol dvakrát súdne trestaný, jedenkrát sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený.

Na okresnom súde v Žiline sú proti obžalovanému H. S. vedené dve občianskoprávne konania a to pod sp. zn. 18C/267/2013 - o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva a 2C/37/2017 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol návrh obhajoby na výsluch svedkyne X. O. W., nakoľko tento dôkaz považoval za nadbytočný a to aj vzhľadom na výpoveď W. Q.. V. V., ktorý sa vyjadril k vypracovaniu predmetných kúpno-predajných zmlúv a výsluch navrhovanej svedkyne by nijakým spôsobom nepreukázal, či došlo, alebo nedošlo k odovzdaniu sumy 39.348,25€.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že pokiaľ ide o trestný čin podvodu, tak toho sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že niekoho uvedie do omylu alebo využije niečí omyl. Uvedením do omylu sa pri tom rozumie nezhoda vnímania poškodenej osoby o následkoch, ktoré ju čakajú v podstate s dosahom na jej majetok. V tomto prípade obžalovaný H. S. bol osobou, ktorá nejakým spôsobom prejavila záujem o kúpu nehnuteľnosti, kde do tohto procesu najskôr vstúpila dnes vypočutá svedkyňa Q. W., ktorá v podstate robila prvý kontakt s poškodeným J. W., resp. s rodinou W., ktorí mali finančné problémy a snažili sa túto situáciu riešiť, ona sama im navrhla riešenie podľa jej výpovedí, aj keď výpoveď p. W. bola iná, navrhovala riešenie, že pozná niekoho, kto prefinancuje ich nehnuteľnosť, tzn. že niekto zaplatí ten dlh voči banke za nich a oni vlastne mali, tá osoba, ktorá to zrealizuje, mala nejakú istotu, vyžaduje nejakú satisfakciu, istotu, nejaký zábezpeku, ktorá mala byť podľa výpovedi W. vo forme záložnej zmluvy, alebo zabezpečovacieho prevodu práva, oni sami sa nevyjadrili, oni nie sú právnici, tzn. že oni pri komunikácii s p. W. pochopili tak, že budú musieť tú nehnuteľnosť vlastne založiť v prospech nejakej ďalšej osoby a následne po vyplatení toho dlhu, ako to p. W. hovorila, že sa to malo udiť do troch mesiacov, po dobu ktorých sa malo zabezpečiť nejaké refinancovanie z nejakého úveru, spätným vyplatením tejto nehnuteľnosti, resp. toho zadĺženia v prospech banky a zaplateniu tej pôžičky zo strany obžalovaného. Je zrejmé, že obvinený v prvom rade komunikoval, resp. osobne jednal s bratom poškodeného I. W., v podstate ktorý dávnu zmluvu vlastne nevidel, nečítal, ako prvý pokus, ktorý bol urobený, bol v podstate predloženie kúpnej zmluvy I. W., ktorý bol splnomocnenec za svojho brata, následne pokus odňať klát, táto situácia v podstate nevyšla. V danom štádiu nemožno hovoriť o nejakom podvode, len pokuse alebo niečo podobné, ak zoberieme do úvahy stanovisko, alebo vyjadrenie rodiny W.. Následne však do toho procesu vstúpil J. W., ktorý sa stretol 12.07.2011 s Q. W., ktorá mu odovzdala kúpnu zmluvu, v podstate on držal kúpnu zmluvu, bol si toho vedomý, ako sa teda vyjadril, spýtal sa rodinných príslušníkov, prečo vlastne predávajú tu nehnuteľnosť, pričom jeho matka, ktorá vlastne sa zúčastnila stretnutia s Q. W., sa vyjadrila, že to tak musí byť, že to skrátka tak dohodli, takže on v tej dobrej viere danú zmluvu podpísal. Ani v tomto štádiu nemožno hovoriť o podvode, lebo daná osoba v podstate dobrovoľne podpisuje kúpnu zmluvu, aj keď pozadie môže čosi naznačovať, a na tej kúpnej zmluve je uvedená kúpna cena. Podstata tohto podvodu spočíva v tom, že obžalovaný v podstate sa rozhodol uzavrieť cez svoju s.r.o. kúpnu zmluvu, aj keď spočiatku mal iný zámer, s dohodnutou kúpnu cenou 80.000,- €, k čomu malo dôjsť v tej banke, kde sa stretli, avšak podľa výpovedí W., najmä I. W.Z. a jeho ostatných rodinných príslušníkov a zistených dôkazov vyplýva, že táto kúpna cena vyplatená nemala byť, tzn. že obžalovanému je kladené za vinu skutok spočívajúci v tom, že sa dohodli s nejakou osobou o tom, že od neho odkúpi nehnuteľnosť, došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, avšak k vyplateniu kúpnej ceny nedošlo v celom rozsahu, avšak v rozsahu, ktorý kryl pohľadávku banky voči J. W. a v tom podstate spočíva podvod tak, ako je to uvedené v podanej obžalobe. Pokiaľ ide o celú tú genézu, alebo okolnosti okolo toho, tak ako aj dnes bola p. W.Á. vypočutá, všetko to nasvedčuje tomu, že ten priebeh mal byť trocha iný, aj keď došlo k spáchaniu skutku iným spôsobom, podstate aj dnes vypočutá svedkyňa W. potvrdila, že mala byť uzavretá nejaká kúpna zmluva, kde ona dohodla kúpnu cenu, z jej vyjadrení vyplýva, že to malo byť cez 40.000,- € plus trojnásobok plus-mínus toho 10 % úroku mesačného, nakoľko sa predpokladalo, že ten úver bude vybavený do troch mesiacov, tzn. že tá pôžička, alebo tá kúpna cena, by sa mala pohybovať na úrovni cez 50.000,- €, v kúpnej zmluve bola nakoniec uvedená cena 80.000,- €, o ktorých ona nemala tušenia, všetko v podstate nasvedčuje tomu, že vlastne od začiatku to bolo smerované iným spôsobom, ale nakoniec k samotnému spáchaniu skutku došlo tak, ako som teraz uviedol. Pokiaľ ide o tvrdenia, že kúpna cena mala byť vyplatená, toto nie je nijakým spôsobom zdokladované. Obžalovaný tvrdí, že dal podpísať nejaký príjmový doklad, ktorý doposiaľ teda nepredložil, existuje pochybnosť, že takýto doklad

mal byť vypísaný, alebo odovzdaný, svedok I. W. takéto niečo kategoricky poprel, v podstate celom tom slede udalostí, ako tvrdí rodina W., toto je vylúčené, nakoľko chceli to smerovať iba k spôsobu založenia nehnuteľnosti, vybavovaní toho úveru. V nadväznosti nato v podstate na spôsob spáchania skutku zo strany obžalovaného možno poukázať vlastne na rozhodnutie Okresného súdu Martin, v nadväznosti na to aj na rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol rozsudok prvostupňového súdu potvrdený, kde na 9. Strane daného rozhodnutia krajského súdu je skonštatované, že zo strany obžalovaného nebol doložený žiaden doklad, napr. výdavkový pokladničný doklad, ktorý je navyše potrebný pre vedenie účtovníctva spoločnosti a o vyplatení kúpnej ceny. Daným rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného v podstate za obdobné konanie, kedy tiež nejaká osoba sa snažila si vybaviť úver, nejaká osoba mal ísť ručiť a zrazu z tej zmluvy záložnej, alebo zabezpečovacieho práva, sa stala kúpna zmluva a tá osoba prišla o byt, v podstate to malo rovnaký charakter, spôsob spáchania, ako je to v tomto prípade. Aj ďalší prípad, ktorý sa síce nedostal do trestného konania, ale bol tu vedený v civilnom konaní, je obdobného charakteru, kde tiež tie osoby v podstate prišli takýmto spôsobom o tú nehnuteľnosť a sami pochopili, že zrejme cez trestné konanie to neprejde, alebo tá vec neskončila v trestnom konaní, tak žalovali o rovnako o doplatok kúpnej ceny, tzn. že v danom prípade nebola vyplatená celá kúpna cena tak, ako bola uvedená v danej kúpnej zmluve, všetky tieto okolnosti v podstate dosvedčujú, že to konanie smerovalo k snahe obžalovaného získať tú nehnuteľnosť za nízku cenu a tie tvrdenia, ako aj tu zazneli, že v podstate bola tam nejaká ochota spolupracovať na tom vybavení toho úveru v OTP banke a spätnom prevode tej nehnuteľnosti za sumu, ktorú banka vyžadovala, alebo za sumu, ktorá mala byť poskytnutá bankou, tak tú z tých listinných dôkazov je jednoznačne preukázané, že v momente, alebo čase, keď jednal obžalovaný s rodinou W. v tej Ž., kde vlastne ako sa dohadovali za akú sumu to späťne kúpia, z tých 80.000,- € kleslo na 60.000,- €, čo je nelogické, keď najskôr mal kúpiť za 80.000,-, aby späťne predal za 60.000,-, aj keď sa to snažil nejakým spôsobom vysvetliť, ale na druhej strane v tom čase, keď on tvrdí, alebo teda boli tu zaznené tvrdenia, že sa snažil vybavovať úver v OTP banke, tak už v tom čase v OTB banke vybavovala na danú nehnuteľnosť úver p. Y., ktorá odmietla vypovedať, a v tom čase v podstate už boli podané žiadosti, alebo komunikácia s tou bankou v takej fáze, že tá nehnuteľnosť bude založená v prospech tej OTP banky, takže nejaké dodatočné predkladaniu zmlúv o snahe, že sa to predá skôr, vyznievajú v podstate ako irelevantné, len nejaká snaha zalepiť oči poškodeným. Takže v danom prípade bolo jednoznačne preukázané to konanie, ktoré je obžalovanému kladené za vinu a preto navrhuje, aby bol uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby a aby mu bol uložený vzhľadom na to odsúdenie tým Okresným súdom Martin, ktoré vlastne daný skutok tomuto predchádza, súhrnný trest vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov a s povinnosťou, ako je uvedená v tom rozsudku.

Splnomocnenec poškodeného v záverečnej reči navrhol obžalovanému uložiť povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 39.348,25 €.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa nemôže stotožniť s obžalobou tak, ako bola predložená na súd a má zato, že obžalovaný sa nedopustil žiadneho takéhto konania, ktorým by niekoho uviedol v omyl. Dnes tu síce p. prokurátor modifikoval celý ten prednes vo vzťahu k podanej obžalobe, ale ani s tým sa nemôže obhajoba stotožniť. V prvom rade to, čo namieta z hľadiska preukázania skutočnosti je to, že obžalovaný nikdy nerokoval o podmienkach s rodinou W.. Cíti sa aj on v týchto veciach poškodený, pretože dnes ho pranierujeme za niečo, čo v tej dobe bolo štandardné, že pokiaľ sa ktokoľvek z nás správa nezodpovedne z hľadiska nejakej finančnej disciplíny, tak musíme si byť vedomý toho, že banka pristúpi k výkonu záložného práva. Títo ľudia hľadali rýchlo nejaké riešenie a on ako to bolo potvrdené aj na dnešnom hlavnom pojednávaní svedkyňou, on si povedal podmienky, on nebude žiadne záložné právo, pretože keď už máte zriadené záložné právo, žiadna iná banka ani inštitúcia nevstúpi, aby vám dali ďalšie záložné právo, pretože každá jedna banka má také podmienky, že ak máte zriadené jedno záložné právo, potrebujete ich písomný súhlas, aby bolo zriadené ďalšie. On povedal, že je ochotný tú nehnuteľnosť skúpiť za istých podmienok, pokiaľ z hľadiska týchto vecí si vybaví iný úver, samozrejme si tam pripočíta istú províziu, to sa obžalovaný tomuto nevyhýbal z hľadiska tých vecí, že to robil za províziu 10 % ročne z tej danej sumy, tak jednoducho bol im to pripravený vrátiť, ale títo ľudia nemali takéto schopnosti, oni sa len márne snažili, a to bolo aj dnes potvrdené, že oni tých dlžôb mali veľa, tá rodina nebola schopná toto robiť a jeho už, stále tvrdí, obžalovaný bol zavádzaný, je otázka kým, lebo on nemohol vstúpiť do toho procesu, pýtam sa podľa skutkovej podstaty trestného činu podvodu, kto iného uvedie do omylu, ako ich mohol uviesť do omylu, keď on s nimi neprerokovával tieto veci. Je zástancom toho, že podľa nej na lavici obžalovaných mal sedieť niekto úplne iný, ak by to súd zvážil, pretože tú si treba uvedomiť jednu vec, ľudia, ktorí hľadajú úver, je tu človek, ktorý povie, že ja som ochotný nehnuteľnosť kúpiť, zarobiť na nej 10 %, ja ju predám. Prokurátor tu tvrdí, že mal jednať

obžalovaný s I. W., on s ním nikdy nejednal, nebolo nič takého preukázané, to je všetko len v rovine tvrdení. Hovorí tu o nejakom zámere, zámer nebol preukázaný. Ako k takému niečomu mohlo dôjsť, keď obžalovaný rokoval len s danou svedkyňou a on jej povedal, že má záujem o nadobudnutie, tzn. že on chcel byť na liste vlastníctva, aby mal nesporný vzťah k tej nehnuteľnosti, pretože on zase vie, že banka vám žiadne ďalšie záložné právo nedá a jeho pohľadávka by sa stala nedobytnou z hľadiska týchto vecí. Čo sa týka samotného uzatvorenia zmlúv a tých podmienok, je tu poukazané aj zo strany prokurátora, že v Martine bol odsúdený, Žilina to potvrdila. Obžalovaný jej povedal, že tam to bolo úplne na inom základe, pretože tam dotyčnú, s ktorou rokoval, vyhlásili za nesvojprávnu, tu sa nemôžeme baviť, že na tom istom právnom základe bol uznaný vinným a poukazovať nato, že sa jedná o obdobné konanie. Toto absolútne nesúhlasí, pretože tam bola úplne iná dôkazná situácia z hľadiska týchto vecí a tiež bol obžalovaný zavedený. Tu je jednoznačne preukázané, že on vždy hovoril o tom, že chce kúpiť nehnuteľnosť, keby si boli schopní rodina W. zabezpečiť úver, kde ho stále ubezpečovali, pritom bola dohodnutá podmienka, že majú na to tri mesiace, keď si zoberieme z hľadiska tých vecí, že im OTP banka nedá, napriek tomu ho ešte ubezpečovali, že sa pokúsia znova si vybaviť úver, teda im dal možnosť, dobre máte podpísanú zmluvu, predložte si ju do banky, ak vám ten úver dá, on im tú možnosť a priestor poskytol, čo bolo s odstupom pomaly jedného roku. Ale tí ľudia zase ten úver nedostali, tzn. že zase ho zavádzali a samozrejme to je to, čím sa obžalovaný netají. On nekupoval tú nehnuteľnosť, že tam ide bývať, on ju kupoval ako výhodu, pretože sa živil kúpou a predajom a z hľadiska týchto vecí, keď neboli schopní si to vyplatiť, našiel iného kupujúceho a tomu to predal, aj keď ten si znova vybavoval úver. Veď to, že si vybavujete úver ešte neznamená, že niečo musíte kúpiť, že ho použijete, bežne vo svojej praxi sa stretávam s tým, že ľudia majú prísľub úveru a hľadajú nehnuteľnosti, ale to neznamená, že niekoho tým zavádzajú, banka vám jednoducho dá potvrdenie, on stále túto možnosť tým W. dával, hoci sa nejednalo o obdobie troch mesiacov, ale už sme boli s odstupom jedného roka. Takže sa pýta v čom malo byť úmyselné konanie obžalovaného, v čom mal zavádzať. To, že je obchodník, to že to kupoval s tým, že na tom chce samozrejme zarobiť, to on nepopiera, to neznamená, že naplnil skutkovú podstatu trestného činu podvodu. Toto zásadne on odmieta. On do toho vstupoval tak, že jemu dal niekto typ, je tu nehnuteľnosť, môžete sa dohodnúť. Stále sa tu bavíme ohľadne kúpnej ceny a vzniknutá škoda. To je špekulatívny dôvod. Tí ľudia mali kvantá exekúciu a z hľadiska týchto vecí, kde je napísané, že si nevysporovali svoje exekúcie z finančných prostriedkov, ktoré im obžalovaný doplatil. Dnes svedkyňa potvrdila, ona síce nevie koľko, ale okrem vyplatenia dlžoby v Tatrabanke pri okienku, potvrdila, že bola doplácaná kúpna cena. Pripadá to už len ako špekulácia, že zo strany poškodených, keď sme už prehrali súdny spor, poďme teraz tvrdiť, že nám nedoplatil kúpnu cenu. Tak, ako tvrdia, že nemali k dispozícii kúpnu zmluvu, príde jej to scestné, lebo ich konanie aj tu bolo potvrdené, že tie zmluvy dopredu mali, mohli si ich prečítať, veď už ja poviem, že sú gramotní ľudia, majú občiansky preukaz, neboli zbavení svojprávosti, na rozdiel od tej kauzy, o ktorej sa prejednávalo tu a bolo to spomenuté od p. prokurátora, že tam vyhlásili poškodenú za nesvojprávnu, takže hovorí, čo tu bráni z hľadiska týchto vecí, vedeli čo podpisujú, v kúpnej zmluve je jednoznačne napísané, že podpisujú prevzatie 80.000,- €, to že obžalovaný k dnešnému dňu nemá tie podpísané príjmové doklady, áno, no tak nemá, niekde ich zapatrošil, ale to neznamená, že nevyplatil celú kúpnu cenu, ako sa tu snažia dnes tvrdiť zo strany poškodeného a príde jej to celé ako posledná záchrana v rámci trestného konania, keď sme neboli úspešní v rámci civilných procesov, tam sa všetkým aj súd zaoberal, ako jedna z vecí, či bola kúpna cena zaplatená, nebola zaplatená, keď jednoducho tento spor prehrali, tak ja hovorím, že ešte máme tunak možnosť a v závere to všetko budem riešiť cez trestné konanie, lebo aj sa to ukáže ako podvod, tak tu môžeme povedať, že tie peniaze vyplatené neboli. Ale máme jednoznačne, to je jedno tvrdenie, že nevyplatil, môj klient tvrdí, že vyplatil a strana poškodená podpísala, že peniaze prevzala. Tak potom akú máme z hľadiska týchto vecí, ja môžem zajtra spochybňovať akékoľvek vyplatenie peňazí, keď mi to niekto podpíše. Hovorím, bolo tu tak isto prezentované, že podpisovali si príjmové doklady, obžalovaný ich len nemá. Toto nie je predsa trestný čin, to že ich nemá, to môžeme sa baviť o tom, že keď mu príde daňová kontrola, tak ho z hľadiska týchto vecí môžu nejakým spôsobom riešiť, lebo mal mať výdavkový pokladničný doklad, alebo príjmový pokladničný doklad podpísaný. Takže stále z hľadiska týchto vecí namieta, že nebolo preukázané tak, ako je v podanej obžalobe, úmyselné konanie z hľadiska obžalovaného. Koho mal zaviesť, akým spôsobom, aký majetkový prospech, on sa od počiatku neštilil tým, že on to bral ako investičnú záležitosť. A skutočne v tomto smere konal, dal priestor tým ľuďom, to že oni neboli schopní získať úver celá rodina a doplatiť mu veci, nie je predsa podvodné konanie zo strany obžalovaného, podľa jej názoru na to treba pozerať nielen z toho, že bol v minulosti odsúdený, tak už dneska budeme automaticky riešiť, že je vinný a je podvodník. On sa týmto celý život doposiaľ z hľadiska týchto vecí živil, robí v oblasti realít, robí to doposiaľ, tak prečo z hľadiska toho, nemohol brať toto ako príležitosť kúpi - predá, tí ľudia si museli byť toho vedomí, lebo žiadna banková inštitúcia by im

jednoducho úver nedala, lebo boli jednoducho finančné by povedala zle, neboli si schopní tie finančné prostriedky ušetriť. Takže má zato, že jednoducho to, ako prokurátor podal obžalobu, tak jednoducho nejedná sa o žiadne podvodné konanie a nebolo preukázané, že konanie tak, ako konal obžalovaný je z hľadiska týchto vecí naplnená skutková podstata trestného činu, pretože ak tu niekto zavádzal, čo treba preukázať, tak je to niekto úplne iný, ale nie obžalovaný. Preto má zato, že by mal byť spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, z hľadiska dôkazov. Môže sa javiť, verí tomu, že to môže byť z hľadiska záležitosti, poukázal nato aj dokonca predseda senátu, čo sa týka, prečo bola zmluva na 60.000,- €. Je to možno neštandardné, obžalovaného sa tiež na to pýtala, len to je presne situácia, že on povie, veď ja som bol s nimi dohodnutý, nech mi vrátia 80.000,- € plus 10 % províziu, čo som im zaplatil na kúpnej cene, ak po vás banka chcela, že im poskytne úver na 60.000,- €, tak sme napísali do kúpnej ceny 60.000,- €, ale tento podpis na tej banke nebol overený, to už nebolo naplnenie tých podmienok, lebo keby tie peniaze sa jednalo skutočne, on jednoznačne sa vyjadril k tomu, že on očakával, keby došlo už k ostrej zmluve a nie len nejaké predpoklady, ktoré po ňom, stále chcela strana poškodených vo vzťahu k banke, tak mu nerobí problémy, zmluvu by urobili na ostro a pri tom, keby im odovzdával podpis, hoc tam majú kúpnu cenu 60.000,- €, tak mu ten rozdiel mali doplatiť v hotovosti. On s týmto jednoducho rátal a vychádzal lenže vlastne to čo potrebujú pre banku, ak im banka poskytne úver len na takúto sumu, tak takú sumu akú požadovali, takú im napísal do kúpnej zmluvy, avšak hovorím, jednalo sa o úkon, kde nebol jeho podpis overený a bolo to len na požiadavku W., ktorí ešte stále sa domnievali, že im možno banka ten úver dá. Takže toto sú reálne vysvetlenia z hľadiska týchto vecí, keď to zoberiem, že takýmto spôsobom toto bežne fungovalo, myslím si, že len dnes, keď sa už celá situácia inak dáva, bavíme sa o tom, že aj ten legislatívny proces sa preniesol do toho, čo sú to primerané alebo neprimerané podmienky, začali sme sa viacej baviť, čo sa týka z Európskou úniou, čo sa týka spotrebiteľa a pod. vecí, tak si myslím, že dnes nechcem obžalovaného za niečo, čo nebolo trestným činom, keď vlastne investične riešil takúto záležitosť, tak ho dnes vlastne chceme cez trestné konanie potrestať a podľa jej názoru je to neprípustné. Takže ešte raz v závere teda mám zato, že nebolo preukázané, že by obžalovaný takýmto spôsobom konal, žeby niekoho zavádzal, a preto ho navrhuje v celom rozsahu oslobodiť.

Obžalovaný sa v záverečnej reči stotožnil so záverečnou rečou obhajkyne, v poslednom slove uviedol, že sa cíti nevinný, to čo sa udialo v Martine považuje za frašku.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrnne v zmysle ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. sa stal, že ho spáchal obžalovaný H. S. a že boli splnené všetky podmienky na vyodenie trestnej zodpovednosti voči obžalovanému.

Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spácha ten kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu.

Za daného skutkového stavu mal súd vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že ako konateľ spoločnosti D. Y., s.r.o., so sídlom Ž. XXX/XX, I. I. prostredníctvom tretej osoby vystupujúcej v mene obchodnej spoločnosti D.-W., s.r.o. Ž. ponúkol Q. W. pomoc pri vyplatení podližnosti jej syna J. W. plynúcej z nezaplatených splátok Tatra banke, a.s. Bratislava pri zmluve o hypotekárnom úvere, nakoľko banka sa rozhodla svoju pohľadávku uplatniť výkonom záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve J. W., kde navrhol, že existujúci dlh menovaného sám uhradí, avšak pod podmienkou, že J.Š. W. zriadi na nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve záložné právo v prospech jeho firmy do času, kým si sám nezabezpečí finančné prostriedky na vrátenie dlhu a úhradu provízie vo výške 10 % poskytnutých finančných prostriedkov spoločnosti D. Y., s.r.o. I. I., s ktorými skutočnosťami Q. W. oboznámila svojho syna J. W., ktorý s uvedeným postupom súhlasil, následne však dal vypracovať kúpnu zmluvu, kde predmetom predaja boli nehnuteľnosti vo vlastníctve J. W. a to pozemok parcelné číslo CKN XXXX/X, zastavané plochy a nádvorja o výmere 528 m² zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie Č. a rodinný dom so súpisným číslom XXX nachádzajúci sa na pozemku s parcelným číslom CKN XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie Č., zároveň do kúpnej zmluvy uviedol kúpnu cenu za uvedené nehnuteľnosti v sume 80.000,-€, kde kúpnu zmluvu J. W. podpísal dňa 12.07.2011 v meste Č. a zároveň ju prostredníctvom ďalšej osoby dňa 13.07.2011 doručil na Správu katastra Č. v meste Č., okres

Č., kde katastrálny úrad povolil vklad vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam rozhodnutím zo dňa 15.07.2011 pod sp. zn. B. XXXX/XX, pričom z kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve uhradil len časť v sume 40.651,75 €, a to vkladom na účet v pobočke Tatra banky, a.s. Bratislava v meste Č. dňa 24.06.2011, ktorým došlo k úhrade podlžnosti J. W. voči Tatra banke, a.s. Bratislava a zvyšok kúpnej ceny v sume 39.348,25 € J. W. doposiaľ neuhradil, pričom už v čase, keď s J. W. kúpnu zmluvu uzatváral konal s vedomím, že zvyšok kúpnej ceny neuhradí, následne získané nehnuteľnosti aj napriek sľubu spätného odpredaja J. W. odpredal na základe kúpnej zmluvy zo dňa 04.06.2012 za sumu 146.000,- €, čím J. W.Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. Č.. XXX, Č. spôsobil škodu v sume 39.348,28 €,

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu.

Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatel'ovi alebo nepatrí výlučne jemu.

Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu.

Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené.

Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí.

Objektívna stránka trestného činu je obligatónnym znakom každej skutkovej podstaty trestného činu, pričom pozostáva z konania (protiprávneho konania páchatel'a), následku (napr. vo forme škody) a z príčinného vzťahu medzi konaním a následkom. Objektívna stránka popisuje spôsob spáchania trestného činu (konanie), ako aj následok takéhoto konania a od subjektívnej stránky trestného činu (zavinenia) sa odlišuje tým, že popisuje znaky, ktoré existujú v objektívnej realite, ktoré menia určité vzťahy vo vonkajšom svete.

Objektívna stránka pri trestnom čine podvodu zahŕňa:

1. páchatel' uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl (konanie),
2. táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu (príčinná súvislosť medzi konaním a následkom),
3. touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku škoda (následok vo forme škody) a
4. zároveň sa tým páchatel' alebo niekto iný obohatí (následok vo forme obohatenia)

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu je kľúčovým preukázanie úmyslu páchatel'a, pričom dokazovanie úmyslu býva často náročné, no nie je možné iné, ako trvať na nepochybnom preukázaní aj subjektívnej stránky trestného činu. K naplneniu trestnej zodpovednosti za následok nie je totiž dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnuté ho aj zaviniť (nález ÚS ČR z 2. Mája 2002, sp. zn. III. ÚS 575/2001).

Páchatel', ktorý iného uvádza do omylu, musí konať úmyselne, a to minimálne v nepriamom úmysle.

Ak páchatel'ovo chcenie alebo uzrozumenie (úmysel) vzťahuje len na niektoré skutočnosti podradené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje iba nedbanlivosť (napr. vedomá nedbanlivosť), nemôže ísť o úmyselný trestný čin. Aj pri trestnom čine podvodu platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom, pričom záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu.

Skutková podstata trestného činu podvodu vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatel'a pokryté nielen to, že iného uvádza do omylu alebo využíva iného omyl, ale úmyselným zavinením páchatel'a musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce spôsobiť na cudzom majetku škodu a zároveň chce seba alebo iného obohatiť. Úmyselné zavinenie páchatel'a sa musí vzťahovať na všetky tieto znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu a prípadne, že sa úmysel vzťahuje len na niektoré z nich (napr. uvádzanie iného do omylu), kým na iné sa vzťahuje len z nedbanlivosti (prípadné spôsobenie škody, obohatenie páchatel'a alebo niekoho iného), nemôže ísť o spáchanie trestného činu podvodu.

Pri záväzkových vzťahoch je potrebné zdôrazniť, že len nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z príslušnej zmluvy (napr. nevrátenie pôžičky v ustanovenej lehote, nezaplatenie za vyhotovené dielo a pod.) ešte neznamená, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu alebo akéhokoľvek iného trestného činu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný trestnú činnosť poprel tvrdiac, že išlo o štandardný občiansko - právny vzťah - kúpnu zmluvu, ktorú uzavrel v mene spoločnosti D. Y., s.r.o. s predávajúcim J. W., v zastúpení I. W., ktorý zmluvu dobrovoľne podpísali (zmluva bola podpísaná dvakrát, najskôr I. W. ako splnomocnencom a po tom ako bolo prerušené konanie zmluvu podpísal J. W.), pričom vedeli, čo podpisujú a I. W. vyplatil kúpnu cenu v Tatrabanke v Č.. S poškodeným a jeho rodinou pred podpisom zmluvy osobne nejednal, celý predaj nehnuteľnosti sprostredkovala svedkyňa W.. Kúpnu zmluvu dal vypracovať on advokátskej kancelárii, na základe podkladov od Q. W.. Pokiaľ ide o kúpnu zmluvu na sumu 60.000,-€, ktorou mala byť nehnuteľnosť prevedená na J. W., túto dal vypracovať pravdepodobne preto, že rodina SS. si vybavila úver, kde banka bola ochotná dať, alebo znalec im ohodnotil nehnuteľnosť v danej dobe maximálne na 65.000,-€, tak z toho dôvodu pravdepodobne súhlasil, aby sa na návrh kúpnej zmluvy dala suma 60.000,-€ a zvyšnú sumu aj s jeho províziou mu doplatia z vlastných zdrojov, pravdepodobne došlo k zníženiu cien nehnuteľností, potreboval súrne peniaze, zvyšok by požadoval uzavrieť zmluvu na doplatenie zvyšku ceny. Pri kúpe nehnuteľnosti vyhotovil výdavkový pokladničný doklad a v deň podpisu zmluvy vyplatil celú kúpnu cenu, teda 80.000,-€ k rukám I. W., ktorý bol splnomocnený na tento úkon, o tom že prevzal peniaze vystavil príjmový doklad.

Obžalovaný je usvedčovaný najmä výpoveďou svedkov Q. W., I. W. U. X. W..

Svedok I. W. podrobne popísal ako prebiehalo „odovzdanie kúpnej ceny“, pričom jednoznačne poprel prevzatie sumy 80.000,-€, pričom uviedol, že obžalovaný vyplatil v Tatrabanke sumu 40.651,75 €, žiadne iné finančné prostriedky obžalovaný nevyplatil ani nevystavil príjmový, resp. výdavkový doklady a svedok, ktorý bol vlastníkom nehnuteľností J. W. splnomocnený na uzavretie kúpnej zmluvy rovnako poprel podpísanie takéhoto dokladu. Obžalovaný počas celého trestného konania takýto doklad ani nepredložil.

Obhajoba obžalovaného bola vyvrátená dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa Q. W. uviedla, že po tom ako sa dostali do finančných problémov na základe inzerátu oslovila svedkyňu Q. W.Ň., ktorá jej ponúkla pomoc s tým, že im zoženie človeka, ktorý za nich vyplatí podližnosti a zaručia sa mu nehnuteľnosťou, následne im vybaví úver, z ktorého vyplatia tohto človeka s províziou 10%, s čím Q. W. súhlasila. S obžalovaným nejednala, až v čase, keď chceli nehnuteľnosť odkúpiť naspäť

sa s ním spoločne s X. W.Ý. stretla v Ž., kde od nich požadoval najskôr vyplatenie sumy 80.000,-€, s čím nesúhlasili a dohodli sa na vyplatení sumy 60.000,-€. Svedok I. W. podrobne popísal ako došlo k „odovzdaniu“ finančných prostriedkov a podpise zmluvy. Obžalovaný v pobočke Tatrabanke vyplatil dlh vyčíslený banku v sume 40.651,75 €, žiadne iné finančné prostriedky mu neodovzdal.

Pokiaľ obžalovaný uvádza, že kúpna zmluva na spätný predaj nehnuteľností v sume 60.000,-€ bola vypracovaná pre potreby banky na poskytnutie úveru a na zvyšok by požadoval uzavretie zmluvy na doplatenie ceny, toto tvrdenie je v kontexte vykonaných dôkazov absolútne nelogické. Na jednej strane obžalovaný tvrdí, že vyplatil celú kúpnu cenu na základe kúpnej ceny v sume 80.000,-€, na druhej strane dal vypracovať zmluvu na 60.000,-€, za ktorú by nehnuteľnosť predal naspäť poškodenému, ale na zvyšok sumy, minimálne 20.000,-€ + provízia, ktorú žiadal si zmluvu nedal vypracovať a nežiadal poškodeného, resp. jeho rodinných príslušníkov aby takúto zmluvu podpísali navyiac, keď podľa znaleckého posudku cena predmetných nehnuteľností predstavovala sumu 111.000,-€. A v konečnom dôsledku nehnuteľnosť predal A. Y. za sumu 146.000,-€.

Svedkyňa Q. W. nemenne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní popísala jednanie so svedkyňou Q. W., ktorá ponúkla vyriešenie finančných problémov tým spôsobom, že nájde človeka (obžalovaného) ktorý vyplatí za nich dlh v banke a na nehnuteľnosti bude mať záložné právo, do času, kým si nevybavia úver (s čím im ona mala pomôcť) a tomuto zaplatia to, čo za nich zaplatil spolu s províziou 10%. Presvedčila ju, že kúpna zmluva sa robí iba naoko, s tým, že sa to musí takto urobiť. S jej výpoveďou korešponduje aj výpoveď poškodeného J. W., ktorý pri podpise prvej zmluvy nebol osobne prítomný a túto za neho podpísal na základe plnej moci I. W. (po podaní návrhu na vklad bolo konanie prerušené). Druhú zmluvu mu doniesla Mária W. na vlakovú stanicu v Č., keď sa pýtal Q. W., prečo ide o kúpnu zmluvu, táto mu povedala, že zmluva je len naoko, že sa to tak robí, že vlastníkmí domu budú naďalej oni.

Svedkovia X. W. U. Q. W. rovnako popísali stretnutie s obžalovaným v Ž., kedy od nich požadoval najskôr sumu 80.000,-€, čo mu odmietli zaplatiť a následne sa dohodli na vyplatení sumy 60.000,-€. Majú za to, že boli podvedení, dom nechceli predať, bolo im zo strany svedkyne Q. W. prisľúbené, že budú naďalej vlastníkom domu, že ide iba o záložné právo pre obžalovaného.

Skutočnosť, že zmluvy boli vypracované na základe požiadaviek obžalovaného potvrdil aj svedok Q. V. V., ktorého advokátska kancelária zmluvy vypracovala, pričom do kontaktu s poškodeným ani jeho rodinnými príslušníkmi sa nedostal a zmluvy vypracoval len na základe požiadaviek obžalovaného.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne Q. W., túto súd považuje za nedôveryhodnú, motivovanú snahou zbaviť sa svojho dielu zodpovednosti, a podľa názoru súdu, rovnako ako obžalovaný mala byť súdená aj táto svedkyňa, avšak v zmysle zásady bez žalobcu niet sudcu (nemo iudex sine actore), súd nemohol konať. V prípravnom konaní svedkyňa nevyzvedala, na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným spolupracovala najčastejšie. Svedkyňa Q. W. povedala, že sa to bude realizovať formou kúpnej zmluvy, s tým, že v zmluve bude uvedené právo spätnej kúpy. Kúpnu cenu dohodla ona na základe toho, koľko potrebovali + 10% za tri mesiace, avšak nevie aká suma bola uvedená na zmluve. Táto výpoveď je v rozpore s výpoveďou poškodeného a svedkov, ktorí jednoznačne uviedli, že nehnuteľnosť nechceli predať a boli presvedčení, že ide o záložné právo na nehnuteľnosť. Absolútne nelogické je tvrdenie svedkyne, že kúpnu cenu dohodla ona, ale nevie, aká suma bola uvedená na zmluve. Svedkyňa si sama odporuje.

Taktiež súd neuveril výpovedi svedkyne, že videla ako obžalovaný v Tatrabanke v Č. vypláca I. W. finančné prostriedky v hotovosti, avšak nevie v akej sume. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný počas celého trestného konania nepredložil ním tvrdý výdavkový doklad, ktorý mal podpísať aj I. W., ktorý vypísanie a podpísanie takéhoto dokladu kategoricky popiera, rovnako popiera aj prevzatie finančnej hotovosti od obžalovaného. Takýto doklad je potrebný pre vedenie účtovníctva spoločnosti D. Y., s.r.o. a z pripojeného spisu Okresného súdu Martin mal súd preukázané, že ani v tomto prípade nemal takýto doklad. Rovnako nemal obžalovaný takýto doklad ani v prípade občianskoprávnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod. sp. zn. 16C/78/2012. Obžalovaný riadne nevysvetlil, prečo vystavil zmluvu na spätnú kúpu nehnuteľností v sume 60.000,-€, jeho vysvetleniu, že malo ísť o nejakú predbežnú zmluvu pre banku súd neuveril a ako je uvedené vyššie jeho vysvetlenie je nelogické.

Súd tak mal po vykonanom dokazovaní jednoznačne preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že v kúpnej zmluve je uvedená suma 80.000,-€ uhradil z tejto sumy 40.651,75 € a to vkladom na účet v Tatrabanke, čím bol uhradený dlh poškodeného avšak k vyplateniu sumy 39.438,25 € nedošlo, ktorým konaním obžalovaný úmyselne uviedol poškodeného do omylu a spôsobil mu škodu v tejto výške.

Skutočnosť, že išlo o úmyselné konanie obžalovaného seba obohatiť mal súd preukázanú, okrem obdobného podvodného konania obžalovaného v iných prípadoch aj konaním obžalovaného, keď požadoval od poškodeného, resp. jeho rodiny vyplatenie sumy 80.000,-€ napriek tomu, že na vyplatení takejto sumy sa nedohodli a tiež tým, že po tom ako Q. W. U. X. W. s vyplatením takejto sumy nesúhlasil, súhlasil aj s vyplatením sumy 60.000,-€. Ako je už uvedené vyššie ide o absolútne nelogické konanie obžalovaného v prípade ak by zaplatil za nehnuteľnosť 80.000,-€ nesúhlasil by so spätným predajom za sumu 60.000,-€, navyiac, keď išlo o jeho podnikateľskú činnosť.

Súd preto konanie uznal obžalovaného za vinného pre skutok uvedený vo výroku rozsudku, právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., nakoľko obžalovaný svojím konaním spôsobil značnú škodu najmenej 39.138,25 €.

Za takto ustáleného skutkového stavu súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok, priebeh ktorého súd ustálil vykonaným dokazovaním tak, ako je opísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, obžalovaný ho spáchal, pričom svojím konaním naplnil skutkovú podstatu zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Súd teda po vykonanom dokazovaní obžalovaného H. S. uznal za vinného zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák..

Vinu obžalovaného mal súd preukázanú predovšetkým na základe priamych dôkazov - výpovedí svedkov poškodeného J. W., Q. W. I. W. U. X. W., ktorí jednoznačne uviedli, že obžalovaný vyplatil iba sumu, ktorú od nich žiadal vyplatiť banka, teda 40.651,75€, pričom zvyšnú sumu 39.348,25 € nevyplatil. Okrem svedeckých výpovedí obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčuje obdobné konanie v iných prípadoch z toho obdobia, kedy využijúc finančnú krízu sa množstvo ľudí dostalo do finančných problémov.

Je teda zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle na škodu iného obohatiť seba, čím sú splnené podmienky na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.:

(1) Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(3) (3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku

1

a) a spôsobí ním značnú škodu,

V prvom rade sa súd musel vysporiadať s odsúdením obžalovaného Okresným súdom Martin v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23T/37/2013 zo dňa 10.06.2014. Nakoľko skúšobná doba podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom uplynula dňa 5.11.2018, ku dňu vyhlásenia rozsudku Okresným súdom nastala fikcia neodsúdenia (§ 50 ods. 6 Tr. zák.)

V konaní nemal súd preukázané poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti (na okolnosť, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený súd neprihliadal, nakoľko je odsúdenie zahladené).

Súd teda ukladal trest v rozmedzí 3 roky až 10 rokov.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu, a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste.

Účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. je chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému H. S. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, prihliadnuc na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy ako aj na generálnu resp. individuálnu prevenciu.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Súd uložil obžalovanému H. S. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 až ods. 3 Tr. zák. :

(1) Súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

(2) Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

(3) Obmedzenia spočívajú najmä v zákaze

a) účasti na určených verejných podujatiach,
b) požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
c) stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchatel'mi alebo účastníkmi na trestnom čine,

d) vstupu na vyhradené miesta alebo priestory, na ktorých trestný čin spáchal,
e) účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok,
f) kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Súd obžalovanému výkon trestu podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom, počas ktorej bude v rámci plynutia skúšobnej doby dôsledne skúmať jeho správanie pre účel vyslovenia súdu, či sa v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia osvedčil, alebo či takto uložený trest nemal pre obžalovaného účinok predpokladaný Trestným zákonom.

Súčasne súd obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu v skúšobnej dobe.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená.

Poškodený si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 39.348,25 € pozostávajúcu nezaplatenú kúpnej ceny.

Nakoľko trestným činom obžalovaného bola poškodenému spôsobená škoda, súd uložil obžalovanému nahradiť poškodenému škodu v sume 39.488,25 €, ktorú sumu predstavuje nezaplatená časť kúpnej ceny.

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.